

Joodse Sabbat of geestelijke Sabbat

Het woord: sabbat is afkomstig van een Hebreeuws woord, dat "rusten; ophouden" betekent.

In Exodus 31:16 staat:

16 Laat de Israëlieten dan de sabbat in acht nemen, door de sabbat te houden, al hun generaties door, als een eeuwig verbond.

God heeft nooit van andere volken verlangd dat ze zich aan een sabbatsrust hielden. Door het offer van Jezus Christus werden zelfs de Joden 'ontslagen van de Wet' van Mozes.

Romeinen 7:6 noemt:

Maar nu zijn wij ontslagen van de wet, gestorven aan dat waaraan wij vastgebonden zaten, zodat wij in nieuwheid van Geest dienen, en niet in oudheid van letter.

Galaten 3:24 noemt:

Zo is dan de wet onze leermeester geweest tot Christus, opdat

wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden.

In plaats van de Wet van Mozes te gehoorzamen, houden christenen zich aan de superieure wet van liefde (Romeinen 13:9/10)

Tegen argument: Christenen moeten de sabbat houden omdat Jezus dat deed.

Antwoord: Jezus hield de sabbat omdat hij een Jood was en dus door geboorte verplicht was de Wet van Mozes te gehoorzamen.

Galaten 4:4/5 noemt:

4 Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet.

5 Om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen.

Dat de zondag de sabbat heeft opgevolgd, daarover zegt de Bijbel NIETS!

Zelfs het woord ‘zondag’ ontbreekt in de Schrift. Wie de Schriftplaatsen over de “eerste dag der week” nagaat, zal eerlijk moeten erkennen, dat er geen zweem in ligt van een overgehevelde sabbat!

Christenen zijn op de ‘eerste dag der week’ gaan samenkomen Hand. 20:7; 1 Kor.16:2), omdat zij de opstandingsdag van Christus wilden vieren.

De Bijbel geeft nergens aan dat de zondag de plaats heeft ingenomen van de sabbat. Ook niet dat de sabbatsgeboden verhuizen naar de zondag.

Ook is onder het nieuwe verbond geen enkele opdracht te vinden om de feesten van Leviticus 23 te vieren.

Onder hen die de sabbat en de Joodse feesten vieren, bevinden zich zeker serieuze christenen. Wat zegt echter Col. 2 over de sabbat:

De sabbat is een schaduw, de werkelijkheid is Christus en dat lezen we in Col. 2:16/17

16 Laat dus niemand u veroorzaken inzake eten of drinken, of op het punt van een feestdag, een nieuwe maan of de sabbatten.

17 Deze zaken zijn een schaduw van de toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

Het vierde gebod uit de wet van Mozes, wordt genoemd in Exodus 20:8 waar staat: Gedenk de sabbatdag dat gij die heiligt.

Dit gebod is gegeven aan het volk Israël. In Handelingen 15 waar enkele basisregels voor de heidenen gegeven worden, ontbreekt de sabbat.

Ook in alle brieven van de vijf apostelen die de brieven geschreven hebben, ontbreekt het gebod om de sabbat op aardse wijze naar de wet te volbrengen.

Vanuit Hebreeën 4 kunnen we verstaan, wat de sabbat betekent voor ons innerlijk leven.

Hebr. 4:9 *Er blijft dus nog een sabbatsrust over voor het volk van God.*

Die sabbatsrust wordt weergegeven in vers 10. Dat vers begint dan ook met ... Want.

10 Want wie Zijn rust binnengegaan is, die heeft zelf ook van zijn werken gerust, zoals God van de Zijne.

Tot rust komen van onze werken betekent niet, dat wij dan onwerkzaam zullen zijn. Nee, we zijn dan werkzaam in het geloof.

We rusten dan van onze eigen werken en dat zijn b.v. werken, om door de mensen opgemerkt te worden zoals Jezus sprak in Math. 6:1

Om tot rust daarvan te komen, is het van belang om in Gods werken te komen, zoals in Col. 3:23/24 staat:

En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen, in de wetenschap dat u van de Heere als vergel-

ding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus.

Op die manier krijgt alles, wat wij doen, zin en inhoud. Ook al wordt het door geen enkel mens opgemerkt.

De geestelijke sabbat gaat dus veel dieper dan alleen maar een zevende deel van je tijd geen werk te verrichten en uiterlijke rust te genieten.

In Romeinen 14 lezen we over zwakken en sterken. Dit probleem kwam naar voren bij een uit Joden en heidenen gevormde gemeente.

Paulus noemt in verband hiermee het volgende in Rom. 14:5

5 De een acht de ene dag boven de andere dag, maar de ander acht al de dagen gelijk. Laat ieder in zijn eigen geest ten volle overtuigd zijn.

6 Wie de dag in ere houdt, houdt hem in ere voor de Heere, en wie de dag niet in ere houdt, houdt hem niet in ere voor de Heere.

Wie naar zijn geweten de ene dag boven de andere dag stelt, die late men vrij, maar zij worden door Paulus tot de zwakken gerekend.

Paulus heeft begrip voor de zwakken en hij oordeelt niet, maar rekent zichzelf tot de sterken die alles eten en alle dagen GELIJK achten.

Midden in de drukte van het leven is het mogelijk van binnen in de rust te zijn en de vrede van God in alle omstandigheden te ervaren.

Dit is een weg en een groeiprocess.

Tenslotte nog iets over de vrijheid, waarmee Christus ons heeft vrijgemaakt. Die wordt genoemd in Galaten 5:1 en verder:

1 Sta dan vast in de vrijheid, waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft.

4 U bent van Christus losgeraakt, u die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; en

daarmee bent u uit de genade gevallen.

5 Want wij verwachten door de Geest, uit het geloof, de hoop van de gerechtigheid.

14 Want de hele wet wordt in één woord vervuld, namelijk hierin: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Resumé: (Galaten 5:1)

Sta dan vast in de vrijheid, waarmee Christus ons vrijgemaakt heeft.

En laat u niet weer met een juk van slavernij belasten.